

บทวิจารณ์พรรคคอมมิวนิสต์ ตอนที่ 3

การปกครองที่กดขี่ ของพรรคคอมมิวนิสต์จีน

บทนำ

เมื่อพูดถึงผู้ปกครองที่กดขี่ ชาวจีนส่วนใหญ่จะนึกถึง ฉิน สือหวาง (259-210 ก่อนคริสตกาล) จักรพรรดิองค์แรกของราชวงศ์ฉิน สำนักพระราชวังที่กดขี่ของพระองค์ได้เผาตำราปรัชญาและฝั่่งนักศึกษาลัทธิขงจื้อเป็นๆ การปฏิบัติอย่างโหดเหี้ยมของ ฉิน สือหวาง ต่อประชาชนของพระองค์มาจากนโยบายที่ว่า “จงสนับสนุนการปกครองของข้าด้วยทุกสิ่งที่อยู่ภายใต้สวรรค์”¹ นโยบายของพระองค์มีสี่ประเด็นหลัก คือ การเก็บภาษีจำนวนมากเกินไป ใช้แรงงานมนุษย์ในโครงการที่เพิ่มชื่อเสียงเกียรติยศของพระองค์ กระทำทารุณกรรมอย่างโหดเหี้ยมภายใต้กฎหมายที่รุนแรง และลงโทษแม้กระทั่งครอบครัวและเพื่อนบ้านของผู้กระทำผิด และควบคุมจิตใจประชาชนโดยการปิดหนทางความคิดและการแสดงออกอย่างอิสระ และเผาหนังสือทั้งหมดที่เป็น ประเทศจีนมีประชากร 10 ล้านคน ภายใต้การปกครองของ ฉิน สือหวาง ราชสำนักของรัฐฉินเกณฑ์คนกว่า 2 ล้านคนไปทำงานใช้แรงงาน ฉิน สือหวาง บังคับใช้กฎหมายที่รุนแรงถึงระดับการใช้ความคิดของคน ห้ามเสรีภาพทางความคิดในระดับกว้าง ในระหว่างการปกครองของพระองค์ มีนักศึกษาลัทธิขงจื้อและข้าราชการที่วิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลถูกฆ่าตายนับพันคน

ความรุนแรงและการใช้อำนาจโดยมิชอบของพรรคคอมมิวนิสต์จีนในทุกวันนี้ยังรุนแรงกว่าของราชวงศ์ที่กดขี่ของฉิน ปรัชญาหนึ่งของพรรคคอมมิวนิสต์จีนคือการต่อสู้ การปกครองของพรรคคอมมิวนิสต์จีนนั้นพัฒนามาจากการต่อสู้ทางชนชั้น การต่อสู้ด้านแนวทาง การต่อสู้ทางอุดมการณ์ อย่างต่อเนื่อง ทั้งในประเทศจีนและกับชาติอื่น เหม่า เจ๋อตง ผู้นำคนแรกของพรรคคอมมิวนิสต์จีนแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน เคยพูดอย่างตือ่ๆว่า “จักรพรรดิ ฉิน สือหวาง จะคุยโม้ได้สักแค่ไหน เขาเพียงฆ่านักศึกษาลัทธิขงจื้อไปแค่ 460 คน แต่เราฆ่าปัญญาชนไปถึง 46,000 คน มีประชาชนกล่าวหาว่าเราเผด็จการเหมือนจักรพรรดิ ฉิน สือหวาง ซึ่งเราก็ยอมรับทั้งหมด มันเหมาะกับสถานการณ์จริง น่าเสียดายที่พวกเขาไม่ยกย่องเรามากพอ เราก็เลยต้องเพิ่มจำนวน”²

ลองดูความยากลำบากในช่วง 55 ปี ภายใต้การปกครองของพรรคคอมมิวนิสต์จีน จากปรัชญาพื้นฐานของมันเกี่ยวกับการต่อสู้ทางชนชั้น ตั้งแต่ยึดอำนาจรัฐได้ พรรคคอมมิวนิสต์จีนไม่เคยหยุดความพยายามที่จะล้างเผ่าพันธุ์ทางชนชั้น มันประสบความสำเร็จด้านการปกครองที่น่ากลัวโดยการใช้วิธีปฏิบัติด้วยความรุนแรง ใช้การเซ็นเซอร์และล้างสมองพร้อมไปกับการหยุดยั้งความเชื่ออื่นที่นอกเหนือจากทฤษฎีคอมมิวนิสต์ พรรคคอมมิวนิสต์จีนได้กระทำการครั้งแล้วครั้งเล่าเพื่อนำเสนอตัวเองว่าไม่เคยผิดพลาดและเหมือนพระเจ้า ในการปฏิบัติตามทฤษฎีการต่อสู้ทางชนชั้น ทั้งการปฏิบัติด้วยความรุนแรง พรรคคอมมิวนิสต์จีนพยายามกวาดล้างผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับตนและชนชั้นที่คัดค้านตน โดยการใช้ความรุนแรงและการหลอกลวงบีบบังคับประชาชนจีนให้กลายเป็นบ่าวที่เชื่อฟังการปกครองที่กดขี่ของมัน

I. การปฏิรูปที่ดิน เพื่อการกำจัดชนชั้นเจ้าของที่ดิน

เพียง 3 เดือนหลังการก่อตั้งประเทศจีนคอมมิวนิสต์ พรรคคอมมิวนิสต์จีนได้เรียกร้องให้กำจัดชนชั้นเจ้าของที่ดิน โดยถือเป็นหนึ่งในแนวทางที่ใช้ในโปรแกรมการปฏิรูปที่ดินทั่วประเทศ คำขวัญของพรรคที่ว่า “ที่ดินเพื่อผู้เพาะปลูก” ถูกใช้ในการล่อลวงด้านที่เห็นแก่ตัวของชาวนาผู้ไร้ที่ดิน ยุยงให้พวกเขาต่อสู้กับเจ้าของที่ดินทุกวิถีทางโดยไม่ใส่ใจว่าการกระทำของพวกเขาจะผิดศีลธรรมหรือไม่ การรณรงค์ปฏิรูปที่ดินมีการระบุดอย่างโจ่งแจ้งให้กำจัดชนชั้นเจ้าของที่ดิน และจัดจำแนกประชากรในชนบทเป็นกลุ่มทางสังคมประเภทต่างๆ ผู้ที่อาศัยอยู่ในชนบทจำนวน 20 ล้านคนทั่วประเทศถูกจัดเป็น “เจ้าของที่ดิน ชาวนารวย พวกปฏิกริยา หรือคนเลว” พวกที่สังคมไม่ยอมรับเหล่านี้ต้องเผชิญกับการแบ่งชั้นวรรณะ การลบล้างและสูญเสียสิทธิของพลเมือง เมื่อการรณรงค์ปฏิรูปที่ดินขยายวงกว้างไปถึงพื้นที่ห่างไกลและหมู่บ้านของชนกลุ่มน้อยทางชาติพันธุ์ การจัดองค์การของพรรคคอมมิวนิสต์จีนก็ขยายตามไปด้วยอย่างรวดเร็ว คณะกรรมการพรรคประจำเมืองและสาขาประจำหมู่บ้าน แพร่กระจายไปทั่วประเทศจีน สาขาท้องถิ่นเป็นกระบอกเสียงในการถ่ายทอดคำสั่งจากคณะกรรมการกลางพรรคคอมมิวนิสต์จีน และเป็นแนวหน้าของการต่อสู้ทางชนชั้น ปลูกระดมชาวนาให้ลุกฮือขึ้นต่อสู้กับเจ้าของที่ดิน เจ้าของที่ดินเกือบหนึ่งแสนคนเสียชีวิตในระหว่างการเคลื่อนไหวครั้งนี้ ในบางพื้นที่ พรรคคอมมิวนิสต์จีนและชาวนาทำการฆ่าเจ้าของที่ดินทั้งครอบครัว ไม่ว่าจะอายุเท่าไรหรือเพศใด เพื่อกวาดล้างชนชั้นเจ้าของที่ดินให้หมดไป

ในระหว่างนั้น พรรคคอมมิวนิสต์จีนได้ก่อกระแสการโฆษณาชวนเชื่อครั้งแรกด้วยการประกาศว่า “ประชาชนเหมา เป็นผู้ช่วยเหลือประชาชนที่ยิ่งใหญ่” และ “มีแต่พรรคคอมมิวนิสต์จีนเท่านั้นที่สามารถช่วยประเทศจีนได้” ในระหว่างการปฏิรูปที่ดิน เกษตรกรที่ไม่มีที่ดินได้ในสิ่งที่พวกเขาต้องการโดยผ่านนโยบายการเก็บเกี่ยวผลประโยชน์โดยไม่ต้องออกแรง หรือการปล้นโดยไม่สนใจวิธีการ ชาวนาชาวไร่ที่ยากจนให้การยกย่องพรรคคอมมิวนิสต์จีนที่ทำให้สภาพชีวิตของพวกเขาดีขึ้น พวกเขาจึงยอมรับการโฆษณาชวนเชื่อของพรรคคอมมิวนิสต์จีนว่าพรรคฯทำงานเพื่อผลประโยชน์ของประชาชน

สำหรับเจ้าของที่ดินที่ได้ที่ดินใหม่มานั้น ช่วงวันเวลาที่ดีของ “ที่ดินเพื่อผู้เพาะปลูก” นั้นสั้นนัก ภายในเวลา 2 ปี พรรคคอมมิวนิสต์จีนก็บีบบังคับให้ชาวไร่ชาวนาปฏิบัติเรื่องต่างๆหลายเรื่อง ได้แก่ กลุ่มพึ่งพาช่วยเหลือกัน สหกรณ์ขั้นพื้นฐาน สหกรณ์ก้าวหน้า และคอมมูนประชาชน โดยการใช้คำขวัญเชิงวิพากษ์วิจารณ์ว่า “ผู้หญิงที่มัดเท้า” หมายถึงผู้ที่เชื่องช้า ต้องให้พรรคคอมมิวนิสต์จีนผลักดัน พยายามให้ชาวไร่ชาวนาริบเร่งเข้าสู่สังคมนิยมปีแล้วปีเล่า ภายใต้ระบบการจัดหาธัญพืช ผัก และน้ำมันปรุงอาหารที่เป็นหนึ่งเดียวทั่วประเทศ ผลผลิตทางด้านเกษตรส่วนใหญ่ถูกกันออกไปจากการแลกเปลี่ยนของตลาด นอกจากนี้ พรรคคอมมิวนิสต์จีนยังจัดตั้งระบบลงทะเบียนถิ่นที่พำอาศัย ห้ามชาวไร่ชาวนาเดินทางเข้าเมืองเพื่อหางานหรือพักอาศัย ผู้ที่ถูกลงทะเบียนว่ามีถิ่นที่อยู่อาศัยในเขตชนบทจะไม่สามารถขออนุญาตให้ซื้อธัญพืชจากร้านของรัฐ และลูกๆของเขาก็ถูกห้ามไม่ให้ได้รับการศึกษาในเมือง ลูกชาวนาชาวไร่จะได้เป็นเพียงชาวนาชาวไร่ ทำให้คนที่อยู่แถบชนบท 360 ล้านคน ในช่วงต้นของทศวรรษ 1950 กลายเป็นพลเมืองชั้นสอง

ในช่วงต้นของปี 1978 ห้าปีแรกหลังจากการเปลี่ยนแปลงจากระบบรวมไปเป็นระบบการทำสัญญาครัวเรือน ชาวนาชาวไร่บางส่วนในจำนวนทั้งหมด 900 ล้านคน เริ่มมีชีวิตดีขึ้น รายได้เพิ่มขึ้นเล็กน้อย และสถานภาพทางสังคมดีขึ้นบ้าง อย่างไรก็ตาม ผลประโยชน์อันน้อยนิดนี้ได้สูญไปในเวลาไม่นานเนื่องจากโครงสร้างราคาที่ทำให้ประโยชน์กับสินค้าอุตสาหกรรมมากกว่าสินค้าเกษตรกรรม ชาวไร่ชาวนาถูกผลักกลับไปสู่ความยากจนอีกครั้ง

ช่องว่างของรายได้ระหว่างประชากรเมืองกับชนบทเพิ่มขึ้นอย่างมาก และความแตกต่างทางเศรษฐกิจก็มากขึ้นอย่างต่อเนื่อง เจ้าของที่ดินใหม่และชาวนารวยปรากฏขึ้นมาอีกครั้งในพื้นที่ชนบท ข้อมูลจากสำนักข่าวซินหัว ซึ่งเป็นกระบอกเสียงของพรรคคอมมิวนิสต์จีน แสดงให้เห็นว่าตั้งแต่ปีค.ศ.1997 รายได้ของพื้นที่ผลิตธัญพืชใหญ่ๆ และรายได้ของครัวเรือนชนบทส่วนใหญ่คงที่ หรือกระทั่งลดลงในบางกรณี กล่าวอีกนัยหนึ่งคือรายรับของชาวนาชาวไร่จากการผลิตทางด้านเกษตรกรรมไม่ได้เพิ่มขึ้นอย่างแท้จริง สัดส่วนระหว่างรายได้เมืองกับรายได้ชนบทเพิ่มขึ้นจาก 1.8 ต่อ 1 ในกลางทศวรรษ 1980 เป็น 3.1 ต่อ 1 ในทุกวันนี้

II. การปฏิรูปอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรม-การกำจัดชนชั้นนายทุน

อีกชนชั้นหนึ่งที่พรรคคอมมิวนิสต์จีนต้องการกำจัดคือชนชั้นกลางผู้เป็นแหล่งเงินทุนในเมืองใหญ่และเมืองในชนบท ขณะที่มีการปฏิรูปอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมของประเทศจีน พรรคคอมมิวนิสต์จีนอ้างว่าธาตุแท้ของชนชั้นนายทุนและชนชั้นคนงานนั้นแตกต่างกัน ชนชั้นนายทุนเป็นชนชั้นที่แสวงหาประโยชน์ ในขณะที่ชนชั้นคนงานเป็นชนชั้นที่ไม่แสวงหาประโยชน์และต่อต้านการแสวงหาประโยชน์ ตามตรรกะนี้ ชนชั้นนายทุนนั้นเกิดมาเพื่อแสวงหาประโยชน์ และจะไม่หยุดทำเช่นนั้นจนกว่ามันจะย่อยยับไป มันต้องถูกกำจัดเท่านั้น ไม่สามารถปฏิรูป ภายใต้อ้างอิงดังกล่าว พรรคคอมมิวนิสต์จีนจึงใช้ทั้งการฆ่าและการล้างสมองเพื่อเปลี่ยนนายทุนและพ่อค้า พรรคคอมมิวนิสต์จีนใช้วิธีการเก่าแก่ที่ผ่านการทดสอบแล้ว คือสนับสนุนผู้ที่เชื่อฟังและทำลายผู้ที่ไม่เห็นด้วย ถ้าท่านยอมมอบทรัพย์สินของท่านให้รัฐและสนับสนุนพรรคคอมมิวนิสต์จีน ท่านจะถูกพิจารณาว่ามีปัญหาเล็กน้อยในหมู่ประชาชน ในทางตรงข้าม หากท่านไม่เห็นด้วยหรือร้องเรียนเกี่ยวกับนโยบายของพรรคคอมมิวนิสต์จีน ท่านก็จะถูกตราหน้าว่าเป็นพวกมีปฏิกริยา และกลายเป็นเป้าของระบอบเผด็จการแบบโหดของพรรคคอมมิวนิสต์จีน

ในระหว่างการปกครองที่หนักอึ้งซึ่งเป็นผลตามมาอย่างรวดเร็วจากการปฏิรูปเหล่านี้ นายทุนและเจ้าของธุรกิจทั้งหมดล้วนยอมมอบทรัพย์สินของพวกเขา พวกเขาหลายคนที่ทนต่อความอับยศซึ่งเผชิญอยู่ไม่ได้ก็จะฆ่าตัวตาย เฉื่อนี้ ซึ่งเป็นนายกเทศมนตรีแห่งนครเซี่ยงไฮ้ในเวลานั้น ได้ถามทุกวันว่า “วันนี้เรามีพลร่มเท่าไรแล้ว” ซึ่งหมายถึงจำนวนนายทุนที่ฆ่าตัวตายโดยการกระโดดจากยอดตึกในวันนั้น เพียงไม่กี่ปีพรรคคอมมิวนิสต์จีนก็กำจัดกรรมสิทธิ์ของเอกชนในประเทศจีนจนหมดสิ้น

ในขณะดำเนินการโครงการปฏิรูปที่ดินและอุตสาหกรรม พรรคคอมมิวนิสต์จีนได้ทำการเคลื่อนไหวขนาดใหญ่ในการปราบปรามประชาชนจีนหลายครั้ง การเคลื่อนไหวเหล่านี้รวมถึง การปราบปรามพวกต่อต้านการปฏิวัติ การรณรงค์ปฏิรูปด้านความคิด ชำระล้างพวกต่อต้านพรรคคอมมิวนิสต์จีนที่นำโดย เกาแก๊ง และเย่า ซูสี่ การตรวจสอบกลุ่มต่อต้านการปฏิวัติของ หู เฟิง³ การรณรงค์สามต่อต้าน การรณรงค์ห้าต่อต้าน และการชำระล้างพวกต่อต้านการปฏิวัติต่อไป พรรคคอมมิวนิสต์จีนใช้การเคลื่อนไหวเหล่านี้เป็นเป้าโจมตีและปราบปรามประชาชนผู้บริสุทธิ์อย่างเหี้ยมโหด ในการเคลื่อนไหวทางการเมืองทุกครั้ง พรรคคอมมิวนิสต์จีนจะใช้ประโยชน์จากการควบคุมทรัพย์สินของรัฐร่วมกับคณะกรรมการพรรคฯ สาขาพรรคฯและสาขาย่อยของพรรคฯ สมาชิกพรรค 3 คนจะรวมตัวกันเป็นหน่วยจู่โจมแทรกซึมเข้าไปทุกหมู่บ้านและละแวกข้างเคียง หน่วยจู่โจมนี้จะมีอยู่ทุกหนแห่งไม่มีวัน เครือข่ายการควบคุมของพรรคที่ก่อตั้งขึ้นอย่างมั่นคงนี้ ได้รับการสืบทอดมาจากเครือข่ายของสาขาพรรคที่จัดตั้งอยู่ภายในกองทัพในระหว่างช่วงสงครามหลายปี และมีบทบาทสำคัญในการเคลื่อนไหวทางการเมืองในช่วงเวลาต่อมา

III. การปราบปรามศาสนาและกลุ่มศาสนาอย่างรุนแรง

พรรคคอมมิวนิสต์จีนปฏิบัติการปราบปรามศาสนาอย่างเหี้ยมโหด และห้ามกลุ่มศาสนาในระดับชาวบ้านอย่างสิ้นเชิงหลังการก่อตั้งสาธารณรัฐประชาชนจีน ในปี ค.ศ.1950 พรรคคอมมิวนิสต์จีนสั่งการให้รัฐบาลท้องถิ่นห้ามความเชื่อทางศาสนาที่ไม่เป็นทางการและสมาคมลับทั้งหมด พรรคคอมมิวนิสต์จีนระบุว่ากลุ่มใต้ดินที่เป็นเจ้าขุนมูลนายเหล่านี้เป็นเพียงเครื่องมือของเจ้าของที่ดิน ชาวนารวย พวกปฏิภิกขุและสายลับของก๊กมินตั๋ง ในการปราบปรามประชาชนอย่างรุนแรงทั่วทั้งประเทศ รัฐบาลได้ปลุกระดมชนชั้นที่พวกเขาไว้วางใจให้ชี้ตัวและปราบปรามสมาชิกของกลุ่มศาสนา รัฐบาลในระดับต่างๆมีส่วนร่วมโดยตรงในการสลาย”กลุ่มที่มีความเชื่อในเรื่องเหนือธรรมชาติ” อาทิ ชุมชนคริสเตียน คาทอลิก พวกเต๋า(โดยเฉพาะผู้ที่เชื่อในลัทธิอิควันเต๋า) และชาวพุทธ พวกเขาออกคำสั่งให้สมาชิกทั้งหมดของโบสถ์ วัด รวมทั้งกลุ่มสังคมทางศาสนาขึ้นทะเบียนกับหน่วยงานรัฐและแสดงความสำนึกผิดต่อการเข้าไปพัวพันของพวกเขา หากไม่ปฏิบัติตามจะได้รับการลงโทษอย่างรุนแรง ในปีค.ศ.1951 รัฐบาลได้ประกาศกฎอย่างเป็นทางการเพื่อขู่คุกคามผู้ที่ยังคงมีกิจกรรมร่วมกับกลุ่มศาสนาที่ไม่เป็นทางการ พวกเขาจะต้องเผชิญกับการพิพากษาให้จำคุกตลอดชีวิตหรือโดนโทษประหาร

การเคลื่อนไหวครั้งนี้ได้ปราบปรามคนที่เชื่อในพระเจ้าที่มีใจเมตตาและยึดถือกฎหมายเป็นจำนวนมาก จากสถิติที่ไม่สมบูรณ์ชี้ว่าในปี ค.ศ.1950 พรรคคอมมิวนิสต์จีนทำการปราบปรามผู้มีความเชื่อในศาสนา รวมทั้งสมาชิกกลุ่มใต้ดินอย่างน้อย 3 ล้านคน บางคนถูกฆ่าตาย พรรคคอมมิวนิสต์จีนบุกค้นแทบทุกครัวเรือนทั่วประเทศ และทำการสืบสวนสมาชิกของกลุ่มเหล่านี้ แม้กระทั่งทำลายรูปปั้นเจ้าที่เจ้าเรือนที่ชาวนาจีนบูชากันตามประเพณี การปฏิบัติเพื่อให้บังเกิดผลเช่นนี้เสริมคำกล่าวของพรรคคอมมิวนิสต์จีนที่ว่าอุดมการณ์ของคอมมิวนิสต์เป็นเพียงอุดมการณ์เดียวที่ถูกต้องและเป็นความเชื่อเดียวที่ถูกต้องกฎหมาย แนวคิดของผู้ที่เชื่อในการรักษาดินก็ผิดขึ้นมาในไม่ช้า รัฐธรรมนูญจะปกป้องเฉพาะผู้รักชาติเท่านั้น ความจริงคือไม่ว่าผู้ใดจะเชื่อศาสนาอะไร ก็จะมีเพียงบรรทัดฐานเดียวคือ คุณต้องทำตามคำสั่งของพรรคคอมมิวนิสต์จีน และคุณต้องยอมรับว่าพรรคคอมมิวนิสต์จีนอยู่เหนือทุกศาสนา ถ้าคุณเป็นชาวคริสเตียน พรรคคอมมิวนิสต์จีนคือพระเจ้าของพระเจ้าคริสเตียน ถ้าคุณเป็นชาวพุทธ พรรคคอมมิวนิสต์จีนก็เป็นพระพุทธเจ้าของพระพุทธเจ้า ส่วนมุสลิม พรรคคอมมิวนิสต์จีนคืออัลเลาะห์ของอัลเลาะห์ สำหรับพระลามะที่ยังมีชีวิตอยู่ในศาสนาพุทธแบบทิเบต พรรคคอมมิวนิสต์จีนจะแทรกแซงและเป็นผู้เลือกกว่าใครคือผู้ที่สมควรเป็นพระลามะ พรรคคอมมิวนิสต์จีนไม่เหลือทางเลือกอะไรไว้ให้ท่านนอกจากพูดและทำตามคำสั่งของพรรคคอมมิวนิสต์จีน ผู้ที่มีความเชื่อทั้งหมดถูกบีบบังคับให้ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ของพรรคคอมมิวนิสต์จีนโดยยืนยันความศรัทธาเดิมของพวกเขาแต่เพียงในนามเท่านั้น การไม่ปฏิบัติตามจะทำให้ตนเองตกเป็นเป้าของการปราบปรามและเป็นเป้าของระบอบเผด็จการของพรรคคอมมิวนิสต์จีน

นิตยสารออนไลน์”มนุษยชาติและสิทธิมนุษยชน” (Humanity and Human Rights) ประจำวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2002 รายงานว่าชาวคริสเตียน 20,000 คน ได้ทำการสำรวจในหมู่ชาวคริสเตียนที่อาศัยอยู่ในโบสถ์จำนวน 560,000 คน ในเมือง 207 เมือง ที่อยู่ใน 22 จังหวัดของประเทศจีน พบว่าในบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในโบสถ์ที่เข้าร่วมในการสำรวจนี้ มีจำนวน 130,000 คน ที่อยู่ภายใต้การสอดส่องของรัฐบาล ในหนังสือ “วิธีที่พรรคคอมมิวนิสต์จีนปราบปรามชาวคริสเตียน” (1958) ระบุว่า จนถึงปีค.ศ.1957 พรรคคอมมิวนิสต์จีนได้

สังหารผู้ที่เชื่อในศาสนา กว่า 11,000 คน พร้อมทั้งจับกุมและขู่บังคับเอาเงินจากคนจำนวนมากกว่านี้ตามอำเภอใจ

พรรคคอมมิวนิสต์จีนได้ถากถางทางสำหรับลัทธิคอมมิวนิสต์ ให้กลายเป็นศาสนาประจำชาติจีน โดยการกำจัดชนชั้นเจ้าของที่ดินกับชนชั้นนายทุน และปราบปรามประชาชนที่บูชาพระเจ้าและปฏิบัติตามกฎหมายจำนวนมาก

IV. การเคลื่อนไหวต่อต้านพวกฝ่ายขวา – การล้างสมองทั่วประเทศ

ในปีค.ศ.1956 กลุ่มปัญญาชนชาวฮังกาเรียนร่วมกันก่อตั้งกลุ่มเพโทฟี และทำการจัดสัมมนาและอภิปรายเกี่ยวกับวิกฤตการณ์ของรัฐบาลฮังกาเรียน กลุ่มนี้ได้จัดประกายการปฏิวัติทั่วประเทศในฮังกาเรีย แต่ถูกทหารโซเวียตปราบ เหม่า เจ๋อตง ได้ถือเหตุการณ์ในฮังกาเรียนี้เป็นบทเรียน ในปีค.ศ.1957 เหม่าได้เรียกร้องให้ปัญญาชนและคนอื่นๆ “ช่วยพรรคคอมมิวนิสต์จีนในการปรับแก้ตนเอง” การเคลื่อนไหวครั้งนี้ รู้จักกันอย่างย่อว่า “การเคลื่อนไหวร้อยบุปผา” ปฏิบัติตามคำขวัญว่า “ให้ร้อยบุปผาเบ่งบานและร้อยสำนักประชันขันแข่ง” จุดประสงค์ของเหม่าคือการใช้อุปมาอุปไมยให้ประชาชนแสดง “ธาตุแท้ที่ต่อต้านพรรค” ออกมา จุดหมายของ เหม่า เจ๋อตง ที่มีถึงหัวหน้าพรรคประจำภูมิภาคต่างๆ แสดงความตั้งใจ “ล่องเรือออกจากถ้ำของพวกมัน” โดยให้พวกเขาแสดงทัศนะออกมาอย่างเสรีภายใต้เสรีภาพทางความคิดและการปรับแก้พรรคคอมมิวนิสต์จีน

คำขวัญในเวลานั้นส่งเสริมให้ประชาชนพูดออกมาและให้สัญญาว่าจะไม่มีการแก้แค้นใดๆ ในภายหลัง ดังคำพูดที่ว่าพรรคจะไม่ “จับหางหมู ตีด้วยไม้ แจกหมวก หรือคิดบัญชีหลังฤดูใบไม้ร่วง” ซึ่งหมายความว่าพรรคจะไม่เอาผิด โจมตี ตราหน้า หรือหาทางตอบโต้ แต่หลังจากนั้นไม่นาน พรรคคอมมิวนิสต์จีนก็เริ่มการเคลื่อนไหวต่อต้านพวกฝ่ายขวา ประกาศว่า ประชาชน 540,000 คน ที่กล้าพูดออกมานั้นเป็น “พวกฝ่ายขวา” ในจำนวนนี้มี 270,000 คน ต้องตกงาน และ 230,000 คนถูกตราหน้าว่าเป็นพวก “ฝ่ายขวาปานกลาง” หรือเป็น “ธาตุแท้ของพวกต่อต้านพรรคคอมมิวนิสต์จีน ต่อต้านสังคมนิยม” ต่อมาเมื่อผู้สรุปแผนการหลอกล่อข้าศึกทางการเมืองที่ใช้ในการปราบปรามของพรรคคอมมิวนิสต์จีนออกมาเป็น 4 ประเด็น ได้แก่ ล่องเรือออกจากถ้ำ อาชญากรรมที่แต่งขึ้นมาก โจมตีอย่างฉับพลัน และลงโทษด้วยข้อกล่าวหาเพียงประการเดียว โจมตีอย่างไร้ความปราณีในนามของการช่วยเหลือประชาชน และบังคับให้วิพากษ์วิจารณ์ตนเอง และตราหน้าอย่างรุนแรงที่สุด

แล้วอะไรล่ะที่เป็น “การพูดแบบพวกปฏิกริยา” ซึ่งเป็นเหตุให้พวกฝ่ายขวาและพวกต่อต้านคอมมิวนิสต์จำนวนมากถูกเนรเทศไปแดนทุรกันดารของประเทศนานถึงเกือบ 30 ปี ทฤษฎีหลักของพวกปฏิกริยา 3 ทฤษฎี ซึ่งเป็นเป้าของการประทุษร้ายอย่างเข้มข้นในเวลานั้น ประกอบด้วยคำพูดบางคำของ หลัว หลงจี จาง ป้อจุน และ ชู อั้นผิง หากพิจารณาสิ่งที่พวกเขานำเสนอและแนะนำให้ละเอียดขึ้นก็จะพบว่าความปรารถนาของพวกเขาค่อนข้างไม่เป็นอันตราย

หลัวเสนอแนะให้ตั้งคณะกรรมการร่วมระหว่างพรรคคอมมิวนิสต์จีนกับพรรค “ประชาธิปไตย” ต่างๆ เพื่อสืบสวนความเบี่ยงเบนใน “การรณรงค์ สามต่อต้าน” และ “การรณรงค์ห้าต่อต้าน” และการเคลื่อนไหวเพื่อกวาดล้างพวกปฏิกริยา สภามลรัฐเองมักนำเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาทางการเมืองและสภาประชาชนให้การเฝ้าสังเกตและให้ความเห็น และจางแนะนำให้คณะกรรมการที่ปรึกษาทางการเมืองกับสภาประชาชนเข้าร่วมในกระบวนการตัดสินใจด้วย

ซูแนะนำว่า เนื่องจากผู้ที่ไม่ได้เป็นสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์จีนก็มีความคิดที่ดี มีความภูมิใจแห่งตน และมีสำนึกในความรับผิดชอบด้วยเช่นกัน จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมอบหมายให้สมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์จีนทั่วประเทศเป็นหัวหน้าของทุกหน่วยงาน ไม่ว่าจะใหญ่หรือเล็ก หรือแม้แต่กลุ่มย่อยที่อยู่ภายใต้แต่ละหน่วยงาน และก็ไม่จำเป็นที่จะต้องให้ทุกเรื่อง ไม่ว่าจะใหญ่หรือเล็ก จักต้องทำตามแบบที่สมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์จีนแนะนำ ทั้งสามคนได้แสดงความเต็มใจที่จะปฏิบัติตามพรรคคอมมิวนิสต์จีน และไม่มีข้อเสียดใจของพวกเขาที่อยู่นอกขอบเขตที่กำหนดโดย หลู่ ซิน⁴ นักเขียนและนักวิจารณ์ที่มีชื่อเสียง “นายครับเสื้อคลุมของท่านสกปรกแล้ว กรุณาถอดออกมาให้ผมซักให้ท่านเถิดครับ” พวกฝ่ายขวาเหล่านี้แสดงออกมากล้ายกับ หลู่ ซิน คือ ว่านอนสอนง่าย ยอมจำนน และด้วยความนับถือ

ไม่มีพวกฝ่ายขวาที่ถูกประณามคนใดเสนอว่าพรรคคอมมิวนิสต์จีนควรถูกล้มล้าง สิ่งที่พวกเขาเสนอทั้งหมดเป็นการวิพากษ์วิจารณ์อย่างสร้างสรรค์ แต่เพราะข้อเสนอนี้ พวกเขานับหมื่นต้องสูญเสียเสรีภาพและครอบครัวนับล้านต้องตกทุกข์ได้ยาก สิ่งที่ตามมาคือการเคลื่อนไหวทางการเมืองที่เพิ่มมากขึ้น อาทิ การมอบความไว้วางใจให้พรรคคอมมิวนิสต์จีน ขูดรากถอนโคนพวกหัวแข็ง การรณรงค์สามต่อต้านใหม่ ส่งปัญญาชนไปชนบทเพื่อใช้แรงงานอย่างหนัก และจับกุมพวกฝ่ายขวาที่หลุดรอดไปจากรอบแรก ใครก็ตามที่ไม่เห็นด้วยกับหัวหน้าในที่ทำงาน โดยเฉพาะเลขาธิการพรรค จะถูกตราว่าต่อต้านพรรคคอมมิวนิสต์จีน พรรคคอมมิวนิสต์จีนจะทำให้พวกเขาถูกวิพากษ์อย่างต่อเนื่อง หรือส่งพวกเขาไปค่ายแรงงานเพื่อบังคับให้เข้ารับการศึกษาใหม่ บางครั้งพรรคจะบังคับให้ทั้งครอบครัวย้ายไปเขตชนบท และห้ามลูกๆ ของพวกเขาเข้าเรียนในวิทยาลัยหรือเข้าร่วมกองทัพ พวกเขาก็ไม่สามารถสมัครงานในเมือง ทั้งเมืองใหญ่และเมืองเล็ก ครอบครัวเหล่านี้จะสูญเสียความมั่นคงในงานและผลประโยชน์ทางสาธารณสุข พวกเขาจะกลายเป็นสมาชิกระดับต่ำของชาวนาชาวไร่ และไม่เป็นที่ยอมรับแม้ในหมู่พลเมืองชั้นสอง

หลังการปราบปรามปัญญาชน นักศึกษาบางคนเกิดบุคลิกภาพแบบตีสองหน้า พวกเขาติดตาม“ตะวันแดง”อย่างใกล้ชิดและกลายเป็น “ปัญญาชนที่แต่งตั้งโดยศาล” จะทำหรือพูดตามที่พรรคคอมมิวนิสต์จีนบอก บางคนกลายเป็นพวกปลีกตัวและถอยห่างจากเรื่องการเมือง ปัญญาชนจีนซึ่งแต่ไหนแต่ไรมาเคยมีความรู้สึกรับผิดชอบต่อชาติ ต่างก็พากันนิ่งเงียบตั้งแต่นั้นมา

V. นโยบายก้าวกระโดด – การสร้างความผิดพลาดเพื่อทดสอบความภักดีของประชาชน

หลังการเคลื่อนไหวต่อต้านพวกฝ่ายขวา ประเทศจีนก็กลัวความจริง ทุกคนเข้าร่วมในการรับฟังคำโกหก พูดแต่เรื่องโกหก สร้างเรื่องโกหก และหลีกเลี่ยงหรือปกปิดความจริงด้วยการโกหกและกุข่าวลือ นโยบายก้าวกระโดดเป็นปฏิบัติการการโกหกแบบรวมหมู่ทั่วประเทศ ประชาชนทั่วประเทศภายใต้การกำหนดทิศทางของสิ่งชั่วร้ายพรรคคอมมิวนิสต์จีนได้ทำเรื่องน่าขันมากมาย ทั้งผู้โกหกและผู้ถูกหลอกต่างทรยศ ในการรณรงค์การหลอกหลวงและแสดงเรื่องน่าขันครั้งนี้ พรรคคอมมิวนิสต์จีนได้ปลุกฝังพลังของความรุนแรงและความชั่วร้ายเข้าไปในจิตวิญญาณของประชาชนจีน ในขณะนั้น คนจำนวนมากร้องเพลงสนับสนุนนโยบายก้าวกระโดดใหญ่ “ฉันเป็นจักรพรรดิหยกผู้ยิ่งใหญ่ ฉันเป็นราชามังกร ฉันสั่งให้ภูเขา 3 ลูก และหุบเขา 7 แห่ง หลีกทาง ฉันมาแล้ว”⁵ ตัวอย่างนโยบายที่พยายามดำเนินการไปแล้วปีแล้วก็ได้แก่ “ผลิตธัญญาพืช 75,000 กิโลกรัมต่อเฮคเตอร์” “เพิ่มการผลิตเหล็กเป็น 2 เท่า” และ “เอาชนะอังกฤษภายใน 10 ปี จะชนะอเมริกาใน 15 ปี” ส่งผลให้เกิดความอดอยากอย่างรุนแรงทั่วประเทศและมีผู้เสียชีวิตนับล้านคน

ในระหว่างการประชุมเต็มคณะครั้งที่ 8 ของคณะกรรมการกลางพรรคคอมมิวนิสต์จีนที่เมืองหลูซาน ปี ค.ศ.1959 ผู้เข้าร่วมประชุมที่ไม่เห็นด้วยกับ นายพล เฝิง เต๋อหว่าย⁶ ที่มีทัศนะว่า นโยบายก้าวกระโดดใหญ่ที่ ริเริ่มโดย เหมา เจ๋อตง เป็นความโง่เขลา อย่างไรก็ตาม การสนับสนุนนโยบายของเหมาหรือไม่ เป็นเส้นแบ่ง ระหว่างความภักดีกับการทรยศ ระหว่างการมีชีวิตอยู่หรือการตาย เรื่องเล่าเรื่องหนึ่งในประวัติศาสตร์จีนบันทึก ไว้ว่า เมื่อเจา เกา⁷ บอกว่ากวางเป็นม้า เขาได้รับความแตกต่างระหว่างกวางกับม้า แต่เขาตั้งใจเรียกกวางเป็นม้า เพื่อควบคุมความคิดเห็นของสาธารณชน ยุติการโต้แย้ง และขยายอำนาจของเขา ผลการประชุมที่หลูซาน คือ เฝิง เต๋อหว่าย ถูกบังคับให้ลงนามในมติการประชุมที่ประณามพร้อมกับปลดตนเองออกจากรัฐบาลกลาง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในทำนองเดียวกันซึ่งเกิดในช่วงปีหลังๆ ของการปฏิวัติวัฒนธรรม คือ เจิ้ง เสี่ยวผิง ถูกบังคับให้ สัญญาว่าเขาจะไม่ร้องเรียนเกี่ยวกับการตัดสินใจของรัฐบาลในการปลดเขาออกจากตำแหน่ง

สังคมพึ่งพาประสบการณ์ในอดีตเพื่อการเข้าใจโลกและขยายขีดความสามารถของตน อย่างไรก็ตาม พรรคคอมมิวนิสต์จีนได้ฉกชิงโอกาสในการเรียนรู้บทเรียนและประสบการณ์ในอดีตไปจากประชาชน การตรวจ ขาวอย่างเป็นทางการของสื่อมวลชนก่อนนำเสนอมีแต่ทำให้ความสามารถในการแยกแยะความดีความเลวของ ประชาชนต่ำลง หลังจากการเคลื่อนไหวทางการเมืองแต่ละครั้ง คนรุ่นหนุ่มสาวได้แต่ให้การยกระดับสิ่งต่างๆ ของพรรคฯ แต่ถอดถอนความสามารถในการวิเคราะห์ แบบอย่างในอุดมคติ และประสบการณ์ของคนรุ่นก่อนที่ เพียงพร้อมต่อแก่ ผลคือประชาชนมีเพียงข้อมูลที่กระจัดกระจายเป็นพื้นฐานในการเข้าใจประวัติศาสตร์และ ตัดสินเหตุการณ์ใหม่ๆ โดยคิดว่าพวกเขาเองถูกต้อง แต่ที่จริงกลับเบี่ยงเบนออกจากความจริงนับพันไมล์ ดังนั้นนโยบายของพรรคคอมมิวนิสต์จีนที่ทำให้ประชาชนไม่รู้ในสิ่งที่ควรรู้จึงถือปฏิบัติกันอย่างทั่วถึง

VI. การปฏิวัติวัฒนธรรม - โลกกลับตาลปัตรโดยการครอบงำของสิ่งชั่วร้าย

การปฏิวัติวัฒนธรรมเป็นปฏิบัติการครั้งยิ่งใหญ่ที่กระทำโดยวิญญาณชั่วของคอมมิวนิสต์ซึ่งครอบงำทั่วทั้ง ประเทศจีน ในปีค.ศ.1966 คลื่นความรุนแรงลูกใหม่ได้โถมเข้าใส่แผ่นดินจีน ความหวาดกลัวสีแดงที่ไม่อาจ ควบคุมสันสะเทือนภูเขาและทำให้แม่น้ำกลายเป็นน้ำแข็ง ดังที่นักเขียนชื่อ ฉิน มู่ ได้บรรยายการปฏิวัติ วัฒนธรรมด้วยคำพูดที่หดหู่สิ้นหวังว่า

“มันเป็นความหายนะที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน พรรคคอมมิวนิสต์จีนคุมขังคนนับล้านจากการที่พวกเขาเกี่ยวข้องกับสมาชิกครอบครัวที่เป็นเป้าหมาย สังหารชีวิตมากกว่านั้นนับล้าน ทำให้ครอบครัว แตกสลาย ทำให้เด็กกลายเป็นอันธพาลและโจร เผาหนังสือ ทำลายอาคารเก่าแก่รวมทั้งสุสาน โบราณของปัญญาชน ก่ออาชญากรรมทุกชนิดในนามของการปฏิวัติ”

จากการประเมินขั้นต่ำสุด คาดว่ามีผู้เสียชีวิตอย่างไม่เป็นธรรมชาติในจีนช่วงการปฏิวัติวัฒนธรรม ราว 7.73 ล้านคน

ประชาชนมักเข้าใจผิดว่าความรุนแรงและการเข่นฆ่าในช่วงปฏิวัติวัฒนธรรมนั้นส่วนใหญ่เกิดระหว่างการก่อ ความไม่สงบ ซึ่งหมายถึงพวกเรดการ์ด(หน่วยพิทักษ์แดง)และผู้ก่อความไม่สงบเป็นผู้เข่นฆ่า อย่างไรก็ตาม วารสารรายปีของเทศมณฑลจีนที่ตีพิมพ์ออกมาอย่างเป็นทางการนับพันฉบับชี้ว่าการเสียชีวิตอย่างไม่เป็น ธรรมชาติที่มากที่สุดในช่วงปฏิวัติวัฒนธรรม ไม่ใช่อยู่ในปีค.ศ.1966 ซึ่งเป็นช่วงที่พวกหน่วยพิทักษ์แดงควบคุม

องค์กรรัฐส่วนใหญ่เอาไว้ หรือไม่ใช่ในปี ค.ศ.1967 ที่ผู้ก่อความไม่สงบกลุ่มต่างๆต่อสู้กันโดยใช้อาวุธ แต่เป็นในปี ค.ศ.1968 ซึ่งเป็นปีที่เหมาได้อำนาจการควบคุมประเทศทั้งประเทศกลับคืนมาอีกครั้งหนึ่ง ฆาตกรในคดีที่เสื่อมเสียชื่อเสียงเหล่านั้นมักจะเป็นเจ้าหน้าที่ในกองทัพกับพวกทหาร ทหารอาสาสมัครติดอาวุธ และสมาชิกพรรคขลุ่ยระดับของรัฐ

ตัวอย่างต่อไปนี้จะแสดงถึงความรุนแรงในระหว่างการปฏิวัติวัฒนธรรมว่าเป็นนโยบายของพรรคคอมมิวนิสต์จีนและรัฐบาลภูมิภาคต่างๆ ไม่ใช่พฤติกรรมสุดขั้วของพวกเขาหน่วยพิทักษ์แดง พรรคคอมมิวนิสต์จีนได้ปิดกั้นเกี่ยวกับการยุยงโดยตรงและการเกี่ยวข้องในความรุนแรงโดยผู้นำพรรคและเจ้าหน้าที่รัฐ

ในเดือน สิงหาคม ค.ศ.1966 พวกหน่วยพิทักษ์แดงได้ขับไล่ชาวเมืองปักกิ่งที่เคยถูกจัดในการเคลื่อนไหวที่ผ่านมาว่าเป็น พวกเจ้าของที่ดิน พวกชาวนารวย พวกปฏิกิริยา พวกธาตุแท้แล้ว และพวกฝ่ายขวา และบีบบังคับพวกเขาไปสู่ชนบท สถิติอย่างเป็นทางการที่ไม่สมบูรณ์แสดงว่ามีบ้าน 33,695 หลังถูกบุกค้น และชาวเมืองปักกิ่ง 85,196 คน ถูกขับออกจากเมืองและส่งกลับไปยังถิ่นดั้งเดิมของพ่อแม่ของพวกเขา พวกหน่วยพิทักษ์แดงทั่วประเทศก็ทำตามโดยการขับไล่ชาวเมือง 400,000 คนไปสู่ชนบท รวมกระทั่งเจ้าหน้าที่รัฐระดับสูงที่พ่อแม่เคยเป็นเจ้าของที่ดิน เผชิญกับการถูกเนรเทศไปอยู่บ้านเกิด

อันที่จริง พรรคคอมมิวนิสต์จีนได้วางแผนรณรงค์การขับไล่มาก่อนเริ่มการปฏิวัติวัฒนธรรมด้วยซ้ำ อดีต นายกเทศมนตรีของนครปักกิ่ง นาย เฝิง เจิ้น ประกาศว่า พลเมืองของเมืองปักกิ่งจะต้องมีความบริสุทธิ์ตามอุดมการณ์เหมือน “แผ่นแก้วและผลึกแก้ว” ซึ่งหมายความว่าที่มีชาวเมืองทุกคนที่มีภูมิหลังทางชนชั้นที่ไม่ดีจะต้องถูกขับออกจากเมือง ในเดือนพฤษภาคม ค.ศ.1966 เหมาสั่งผู้ใต้บังคับบัญชาให้ “ปกป้องเมืองหลวง” ที่ทีมงานของเมืองหลวงถูกจัดตั้งขึ้น นำโดย เยี่ย เจี้ยนอิง หยาง เจิงหวู่ และ เชียะ ฟู่จื่อ ภารกิจหนึ่งของทีมงานนี้คือการใช้ตำรวจขับไล่ชาวเมืองปักกิ่งที่มีภูมิหลังชนชั้นไม่ดีออกไป

ประวัติศาสตร์ครั้งนี้ช่วยให้เห็นอย่างชัดเจนว่าเหตุใดรัฐบาลและกรมตำรวจไม่เข้าไปแทรกแซงแต่กลับสนับสนุนหน่วยพิทักษ์แดงในการรื้อค้นบ้านและขับไล่ชาวปักกิ่งมากกว่า 2% รัฐมนตรีความมั่นคง นาย เชียะ ฟู่จื่อ เรียกร้องตำรวจไม่ให้แทรกแซงปฏิบัติการของหน่วยพิทักษ์แดง แต่ให้ช่วยแนะนำรวมถึงการให้ข้อมูลแก่พวกเขา หน่วยพิทักษ์แดงเพียงแต่ถูกพรรคฯใช้ประโยชน์ให้ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้แล้ว จนช่วงปลายปี ค.ศ.1966 หน่วยพิทักษ์แดงเหล่านี้ก็ถูกพรรคคอมมิวนิสต์จีนทอดทิ้ง หลายคนถูกตราหน้าว่าเป็นผู้ต่อต้านการปฏิวัติและถูกจำคุก ส่วนคนอื่น ๆ ถูกส่งไปชนบทพร้อมกับเยาวชนในเมือง เพื่อใช้แรงงานและปฏิรูปความคิดของพวกเขา องค์กรหน่วยพิทักษ์แดงของเมืองด้านตะวันตก ซึ่งเป็นผู้นำในการขับไล่ชาวเมือง ถูกจัดตั้งภายใต้การชี้นำด้วยความใส่ใจของผู้นำพรรคคอมมิวนิสต์จีน คำสั่งที่ปรักปรำหน่วยพิทักษ์แดงเหล่านี้ก็ถูกพิมพ์ออกมาภายหลังการตรวจแก้โดยเลขาธิการใหญ่ของสภารัฐมนตรี

ภายหลังการย้ายชาวเมืองปักกิ่งที่มีภูมิหลังทางชนชั้นไม่ดีออกไปแล้ว ก็เกิดการเริ่มปราบปรามพวกชนชั้นที่ไม่ดีอีกรอบหนึ่งขึ้นในเขตชนบท ในวันที่ 26 สิงหาคม ค.ศ.1966 สุนทรพจน์ของ เชียะ ฟู่จื่อ ได้รับการถ่ายทอดไปยังสำนักงานตำรวจต่างๆในระหว่างการประชุมของพวกเขา เชียะสั่งตำรวจให้ช่วยหน่วยพิทักษ์แดงในการบุกค้นบ้านของ “ชนชั้นมีดทั้งห้า” (พวกเจ้าของที่ดิน พวกชาวนารวย พวกปฏิกิริยา พวกธาตุแท้แล้ว และพวกฝ่ายขวา) โดยการให้ข้อมูลและคำแนะนำ คอยช่วยในการจับกุม กรณีสังหารหมู่ต่างๆที่อื้อฉาวเกิดขึ้นจากการชี้แนะโดยตรงของกรมตำรวจ ผู้เตรียมการเป็นผู้อำนวยการและเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์จีนของกรมตำรวจ ส่วนผู้ลงมือสังหารส่วนใหญ่เป็นทหารอาสาสมัครซึ่งไม่ละเว้นแม้แต่เด็ก

คนจำนวนมากได้รับการอนุมัติให้เข้าสู่พรรคคอมมิวนิสต์จีนเพราะ “มีความประพฤติดี” ในระหว่างการสังหารหมู่แบบเดียวกันนี้ ตามสถิติที่ยังรวบรวมไม่ครบถ้วนของจังหวัดกว๋างซี แสดงว่าสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์จีนประมาณ 50,000 คน มีส่วนร่วมในการสังหารหมู่ ในกลุ่มนี้มีมากกว่า 9,000 คน ที่ได้รับการอนุมัติให้เข้าร่วมพรรคหลังจากการสังหารคนได้ไม่นาน กว่า 20,000 คน ได้ก่อการฆาตกรรมหลังจากการได้รับอนุมัติให้เข้าร่วมพรรค และสมาชิกพรรคคนอื่นๆกว่า 19,000 คนเกี่ยวข้องกับการฆาในทางใดทางหนึ่ง

ในระหว่างการปฏิวัติวัฒนธรรม ทฤษฎีชนชั้นยังถูกนำมาใช้เพื่อการทำร้ายทุบตี คนชั่วสมควรถูกตีถ้าพวกเขาถูกคนดีทุบตี มันเป็นเกียรติที่คนชั่วคนหนึ่งจะตีคนชั่วอีกคนหนึ่ง แต่ถ้าคนดีคนหนึ่งตีคนดีอีกคนหนึ่งจะถือว่าเป็นการเข้าใจผิด ทฤษฎีอย่างนี้ถูกสร้างขึ้นโดยเหมาและถูกเผยแพร่ไปอย่างกว้างขวางในการเคลื่อนไหวก่อความไม่สงบ ความรุนแรงและการสังหารหมู่กระจายไปอย่างกว้างขวางตามตรรกะที่ว่าศัตรูของการต่อสู้ของชนชั้นสมควรได้รับความรุนแรงและการสังหารหมู่

จากวันที่ 13 สิงหาคม ถึง 7 ตุลาคม ค.ศ.1967 ทหารอาสาสมัครในเทศมณฑลเต้า จังหวัดหูหนาน ได้สังหารหมู่สมาชิกองค์กร “ลมและสายฟ้า แห่งเชียง เจียง” รวมทั้งผู้ที่จัดอยู่ใน “ชนชั้นมืดทั้งห้า” การสังหารหมู่ดำเนินอยู่นาน 66 วัน ประชาชนกว่า 4,519 คน ใน 2,778 ครัวเรือน ถูกฆ่าใน 468 กองพัน (บริหารงานระดับหมู่บ้าน) ของคอมมูนประชาชน 36 แห่ง ใน 10 เขต ในเขตการปกครองทั้งหมดซึ่งประกอบด้วย 10 เทศมณฑล มีประชาชนถูกฆ่ารวม 9,093 คน ในจำนวนนี้ 38% เป็นพวก “ชนชั้นมืดทั้งห้า” และ 44% เป็นลูกๆของพวกเขา คนที่มีอายุมากที่สุดที่ถูกฆ่าคือ 78 ปีและที่อายุน้อยที่สุดคือแค่ 10 วันเท่านั้น

นี่เป็นเพียงกรณีหนึ่งของความรุนแรงในพื้นที่เล็กๆพื้นที่หนึ่งในช่วงการปฏิวัติวัฒนธรรม ในเขตมองโกเลีย ใน หลังการจัดตั้ง “คณะกรรมการปฏิวัติ” เมื่อต้นปีค.ศ.1968 การชำระล้างตำแหน่งทางชนชั้นและการกวาดล้างของ “พรรคปฏิวัติประชาชนมองโกเลียใน” ส่งผลให้คนตายกว่า 350,000 คน ในปี ค.ศ.1968 ประชาชนนับหมื่นๆคนในจังหวัดกว๋างซีเข้าร่วมในการสังหารหมู่ขององค์กรที่ก่อความไม่สงบชื่อว่า “422” ซึ่งได้ฆ่าคนมากกว่า 110,000 คน

กรณีเหล่านี้ชี้ให้เห็นว่าปฏิบัติการสังหารส่วนใหญ่ในระหว่างการปฏิวัติวัฒนธรรมนั้นล้วนแต่ถูกปลุกปั่นและสั่งการโดยตรงจากผู้นำพรรคคอมมิวนิสต์จีน ซึ่งส่งเสริมและใช้ความรุนแรงในการปราบปรามเช่นฆ่าพลเมือง นักฆ่าเหล่านั้นที่เข้าร่วมโดยตรงในการสังหารและลงมือฆ่าส่วนมากมาจากกองทัพ ตำรวจ อาสาสมัครติดอาวุธ และสมาชิกคนสำคัญของพรรค และสันนิบาตเยาวชน

ถ้าในระหว่างการปฏิรูปที่ดิน พรรคคอมมิวนิสต์จีนใช้ชาวนาในการโค่นล้มเจ้าของที่ดินเพื่อให้ได้ที่ดินมา ในระหว่างการปฏิรูปอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรม พรรคคอมมิวนิสต์จีนใช้ชนชั้นกรรมกรในการโค่นล้มนายทุนเพื่อให้ได้ทรัพย์สิน และในระหว่างการเคลื่อนไหวต่อต้านฝ่ายขวา พรรคคอมมิวนิสต์จีนกำจัดปัญญาชนทั้งหมดที่มีความคิดเห็นตรงข้าม ถ้าเช่นนั้น อะไรคือจุดประสงค์ของการเช่นฆ่าทั้งหมดในช่วงปฏิวัติวัฒนธรรม พรรคคอมมิวนิสต์จีนใช้คนกลุ่มหนึ่งไปฆ่าคนอีกกลุ่มหนึ่ง และไม่มีชนชั้นใดเลยที่ได้รับความไว้วางใจ แม้คุณจะมาจกชนชั้นชาวนาหรือกรรมกร ซึ่งเป็นสองชนชั้นที่พรรคเคยให้ความไว้วางใจในอดีต ถ้าทัศนคติของคุณแตกต่างจากของพรรค ชีวิตคุณก็จะตกอยู่ในอันตราย ดังนั้น แล้วในที่สุด ทั้งหมดนั้นเพื่ออะไรกัน

จุดประสงค์คือการก่อตั้งลัทธิคอมมิวนิสต์ให้เป็นศาสนาเพียงศาสนาเดียวที่ครอบงำคนทั้งประเทศ ไม่เพียงแต่ควบคุมรัฐ แต่ยังควบคุมจิตของคนทุกคนด้วย

การปฏิวัติวัฒนธรรมผลักดันให้พรรคคอมมิวนิสต์จีนและลัทธิของเหมา เจ๋อตง เกี่ยวกับสภาพบุคคลไปสู่จุดสูงสุด ทฤษฎีของเหมาถูกใช้เพื่อเผด็จการทุกสิ่งและทัศนคติของคนคนเดียวก็ถูกปลุกฝังเข้าไปในจิตใจของคน

นับสิบๆล้านคน การปฏิวัติวัฒนธรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่เคยมีมาก่อนและไม่มีอะไรเหมือน เจตนาที่จะไม่ระบุสิ่งที่ทำไม่ได้ แต่พรรคกลับย้ำ “สิ่งที่สามารถทำได้และจะทำอย่างไร อะไรที่อยู่นอกขอบเขตนี้ จะทำไม่ได้หรือแม้กระทั่งเพียงนำมาพิจารณา也不行”

ในระหว่างการปฏิวัติวัฒนธรรม ทุกคนในประเทศจะทำพิธีกรรมคล้ายศาสนา คือขอคำสั่งจากพรรคในตอนเช้าและรายงานต่อพรรคในตอนเย็น คำนับประสาหมวันละหลายครั้ง ขอให้เขาอายุยืนยาวชั่วนิรันดร์ ทำการสวดมนต์ทางการเมืองทุกวัน เช้าและเย็น ผู้มีการศึกษาแทบทุกคนเคยมีประสบการณ์ในการเขียนวิพากษ์วิจารณ์ตนเองและรายงานความคิดเห็นของตน คำพูดของเหมามักได้รับการท่องจำบ่อยๆ เช่น “ต่อสู้อย่างรุนแรงกับทุกความคิดที่เห็นแก่ตัวที่ผ่านเข้ามา” “ปฏิบัติตามคำสั่งไม่ว่าคุณจะทำใจหรือไม่ก็ตาม ความเข้าใจของคุณจะลึกซึ้งยิ่งขึ้นเอง ในขั้นตอนของการปฏิบัติ”

มีเพียงพระเจ้าองค์เดียว(คือเหมา)ที่ได้รับอนุญาตให้บูชาได้ มีเพียงคัมภีร์ชนิดเดียว(คำสอนของเหมา)ที่ได้รับอนุญาตให้ศึกษาได้ ในไม่ช้าขั้นตอนในการ “สร้างพระเจ้า” ก็ดำเนินไปจนถึงระดับที่ว่า ประชาชนจะไม่สามารถซื้ออาหารในโรงอาหารได้หากพวกเขาไม่ท่องคำพูดหรือทำความเคารพเหมา ขณะซื้อของ อยู่ในรถประจำทาง หรือแม้แต่กำลังพูดโทรศัพท์อยู่ ทุกคนก็ต้องท่องคำพูดของเหมาถึง แม้มันจะไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกันเลยก็ตาม ในพิธีกรรมของการบูชาเหล่านี้ หากประชาชนไม่รู้สึกลึกลับไคล้ก็จะรู้สึกถึงความเห็นแก่ตัวของเหมาไม่ว่าในกรณีใดก็อยู่ภายใต้การควบคุมของสิ่งชั่วคอมมิวนิสต์แล้ว การกู้เรื่องเท็จ ทนต่อเรื่องหลอกลวง และฟุ้งฟากการโกหก กลายเป็นวิถีชีวิตของชาวจีน

VII. การปฏิรูปและการเปิดประเทศ - ความรุนแรงที่ก้าวไปตามกาลเวลา

การปฏิวัติวัฒนธรรมเป็นช่วงเวลาที่ได้เต็มไปด้วยการนองเลือด การฆ่าฟัน ความเศร้าโศก ความไร้สำนึก และความสับสนระหว่างถูกกับผิด หลังการปฏิวัติวัฒนธรรม ผู้นำของพรรคคอมมิวนิสต์จีนเปลี่ยนป้ายประกาศบนผืนผ้าบ่อยๆ เนื่องจากการเปลี่ยนรัฐบาลถึง 6 ครั้ง ใน 20 ปี กรรมสิทธิ์ส่วนบุคคลก็หวนกลับมาสู่ประเทศ ความแตกต่างของมาตรฐานความเป็นอยู่ระหว่างเมืองกับชนบทก็ขยายกว้างขึ้น ทะเลทรายขยายพื้นที่อย่างรวดเร็ว น้ำในแม่น้ำก็เหือดแห้ง ยาเสพติดและโสเภณีก็เพิ่มขึ้น “อาชญากรรม”ทุกชนิดที่พรรคคอมมิวนิสต์จีนเคยต่อต้านกลับได้รับการอนุญาตอีกครั้ง

จิตใจที่หยาบช้ำ ชาติผู้ที่มีเล่ห์เหลี่ยม การกระทำที่ชั่วร้าย และความสามารถในการนำความหายนะมาสู่ประเทศของพรรคคอมมิวนิสต์จีนเพิ่มสูงขึ้น ในระหว่างการสังหารหมู่ที่จัตุรัสเทียนอันเหมินในปีค.ศ.1989 พรรคได้เคลื่อนกองทัพและรถถังเพื่อเข้ามาเช่นฆ่าพวกนักศึกษาที่กำลังประท้วงที่จัตุรัสเทียนอันเหมิน ส่วนประทัดประหารผู้ฝึกฝ่าหลุนกงอย่างชั่วร้ายนั้นกลับเลวทรามยิ่งกว่า ในเดือนตุลาคม ค.ศ.2004 ได้มีการเคลื่อนตำรวจปราบจลาจลกว่า 1,600 นาย ในเมืองยวี๋หลิน จังหวัดซานซี เพื่อไปจับกุมและยิงฆาตกรกว่า 50 คน เพื่อเอาที่ดินจากพวกเขา การควบคุมทางการเมืองของรัฐบาลจีนยังคงดำเนินไปโดยใช้ปรัชญาของพรรคคอมมิวนิสต์จีนคือการต่อสู้ดิ้นรนและความรุนแรง สิ่งเดียวที่แตกต่างจากในอดีตคือพรรคนี้มิใช่ความหลอกลวงมากยิ่งขึ้น

การสร้างกฎหมาย: พรรคคอมมิวนิสต์จีนไม่เคยหยุดที่จะสร้างความขัดแย้งในหมู่ประชาชน พวกเขาได้ปราบปรามพลเมืองจำนวนมากในฐานะที่เป็นพวกปฏิวัติ พวกต่อต้านสังคมนิยม พวกคนชั่ว และสมาชิกลัทธิมาร ลักษณะเผด็จการเบ็ดเสร็จของพรรคคอมมิวนิสต์จีนทำให้เกิดความขัดแย้งกับกลุ่มพลเรือนและองค์กร

ต่างๆอย่างต่อเนื่อง ในนามของ “การรักษาสงบเรียบร้อยและเสถียรภาพของสังคม” พรรคก็ได้เปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และกฎระเบียบอยู่เสมอ และจะปราบปรามใครก็ตามที่ไม่เห็นด้วยกับรัฐบาลโดยใช้คำอ้างว่าเป็นพวกปฏิกริยา

ในปี ค.ศ.1999 เจียง เจ๋อหมิน ทำการตัดสินใจส่วนตัวโดยขัดกับเจตนารมณ์ของสมาชิกของคณะกรรมการบริหารสูงสุดของพรรคคอมมิวนิสต์ส่วนใหญ่ ในการกำจัดฝ่าหลุนกงให้หมดสิ้นภายใน 3 เดือน การถูกรื้อเพื่อทำให้เสียชื่อเสียง และการหลอกลวงครอบคลุมไปทั่วประเทศอย่างรวดเร็ว เจียง เจ๋อหมิน กล่าวหาฝ่าหลุนกงว่าเป็น “ลัทธิมาร” ในระหว่างการให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ฝรั่งเศส “ลาฟิกาโร” ตามติดด้วยการโฆษณาชวนเชื่ออย่างเป็นทางการของจีนอย่างรวดเร็วโดยการจัดพิมพ์บทความกดดันทุกคนในประเทศให้หันมาต่อต้านฝ่าหลุนกง สภาประชาชนแห่งชาติถูกบังคับให้ผ่าน “การตัดสินใจ” ที่ไม่น่าสนใจในการจัดการกับ “ลัทธิมาร” หลังจากนั้นไม่นานศาลประชาชนสูงสุดและสำนักงานอัยการของประชาชนสูงสุดได้ร่วมกันร่าง “คำอธิบาย” ต่อ “การตัดสินใจ” นั้น

วันที่ 22 กรกฎาคม ค.ศ.1999 สำนักข่าวซินหัวได้จัดพิมพ์สุนทรพจน์ที่ร่างโดยผู้นำกรมการจัดการพรรคคอมมิวนิสต์จีนและกรมโฆษณาชวนเชื่อของพรรคคอมมิวนิสต์จีน ในการสนับสนุนการประท้วงประหารฝ่าหลุนกงของเจียงต่อสาธารณชน ประชาชนมีส่วนร่วมในการประท้วงประหารฝ่าหลุนกงสืบเนื่องจากการตัดสินใจของพรรคเท่านั้น พวกเขาได้แต่เชื่อฟังคำสั่งและไม่กล้าที่จะท้าทายใดๆ

ห้าปีที่ผ่านมารัฐบาลได้ใช้ทรัพยากรทางการเงินของชาติ 25 เปอร์เซ็นต์ ในการปราบปรามฝ่าหลุนกง ทุกคนในประเทศต้องผ่านการทดสอบ คนส่วนใหญ่ที่ยอมรับว่าฝึกฝ่าหลุนกงแต่ปฏิเสธที่จะเลิกฝึกต้องตกงาน บ้างถูกพิพากษาให้ถูกกักตัวที่ค่ายแรงงาน ผู้ฝึกฝ่าหลุนกงไม่ได้ฝ่าฝืนกฎหมายใดๆ ไม่ได้ทรยศต่อชาติ และไม่ต่อต้านรัฐบาล พวกเขาเพียงเชื่อในหลักความจริง ความเมตตา ความอดทน แต่พวกเขานับแสนกลับถูกจำคุก แม้พรรคคอมมิวนิสต์จีนจะสั่งการปิดกั้นข้อมูลอย่างแน่นหนา ครอบครัวของผู้ฝึกได้ยืนยันว่าผู้ฝึกกว่า 1,100 คน ถูกทรมานจนตาย แต่จำนวนตัวเลขที่แท้จริงยังมากกว่านี้อีกหลายเท่าตัว

การรายงานข่าว: วันที่ 15 ตุลาคม ค.ศ.2004 หนังสือพิมพ์ฮ่องกง “เหวินเหว่ยเป้า” รายงานว่า ดาวเทียมดวงที่ 20 ของประเทศจีนได้ตกลงมายังพื้นโลกที่บริเวณบ้านของ นายหัว จียวี ในเขตเหมิงไห่ เทศมณฑลต้าอิน มณฑลเสฉวน และทำลายบ้านของเขา รายงานข่าวดังกล่าวยกคำพูดของนายอ้าย ยวีซิง ผู้อำนวยการสำนักงานของรัฐ ประจำเทศมณฑลต้าอินว่า “ก้อนวัตถุสีดำ” ได้รับการยืนยันว่าเป็นดาวเทียมดวงนั้น นายอ้ายเป็นรองผู้อำนวยการโครงการค้นหาดาวเทียมในพื้นที่นั้นด้วย แต่สำนักข่าวซินหัวเพียงแต่รายงานเวลาที่ค้นพบดาวเทียมและเน้นว่าเป็นดาวเทียมที่ถูกทดลองทางเทคนิคและวิทยาศาสตร์ครั้งที่ 20 ที่จีนเป็นผู้ค้นพบ สำนักข่าวซินหัวไม่ได้เอ่ยถึงการทำลายบ้านดังกล่าวแม้แต่น้อย นี่เป็นตัวอย่างที่เป็นแบบฉบับของการรายงานข่าวของสื่อของประเทศจีนที่ยึดถือปฏิบัติอย่างต่อเนื่องเสมอมาในการรายงานเฉพาะด้านดีของข่าวและปกปิดด้านร้ายไว้จากการสั่งการของพรรค

การหลอกลวงและกู่ขาวเพื่อทำลายชื่อเสียงที่จัดพิมพ์ทางหนังสือพิมพ์และเผยแพร่ทางทีวี มีส่วนช่วยอย่างมากต่อปฏิบัติการตามนโยบายของพรรคเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวทางการเมืองในอดีตทั้งหมด คำสั่งของพรรคจะต้องถูกปฏิบัติในทันทีโดยสื่อในประเทศ เมื่อพรรคต้องการเริ่มการเคลื่อนไหวต่อต้านฝ่ายขวา สื่อทั้งหมดในประเทศจีนจะรายงานเป็นเสียงเดียวกันเกี่ยวกับความผิดของพวกฝ่ายขวา เมื่อพรรคต้องการจัดตั้งหน่วยการ

ปกครองท้องถิ่นของประชาชน หนังสือพิมพ์ทุกฉบับในชาติก็เริ่มสรรเสริญความเหนือกว่าของหน่วยการปกครองท้องถิ่นของประชาชน ภายในเดือนแรกของการประท้วงประท้วงฝ่าหลุนกง สถานีโทรทัศน์และวิทยุทุกสถานีต่างก็กล่าวทำให้ฝ่าหลุนกงเสียชื่อเสียงแล้วแล้วแล้วในช่วงเวลาออกอากาศที่มีผู้ชมและฟังจำนวนมากเพื่อล้างสมองประชาชน จากนั้นมา เจียงก็ใช้สื่อทั้งหมดในการกล่าวหา กระจายข่าวหลอกลวงและทำให้ฝ่าหลุนกงเสียชื่อเสียงแล้วแล้วแล้ว รวมถึงความพยายามในการปลุกปั่นความเกลียดชังต่อฝ่าหลุนกงไปทั่วประเทศโดยการรายงานข่าวเท็จเกี่ยวกับผู้ฝึกฝ่าหลุนกง ว่าผู้ฝึกฆ่าผู้อื่นและฆ่าตัวตาย ตัวอย่างหนึ่งของการรายงานข่าวเท็จได้แก่การสร้างเหตุการณ์จัดฉาก “การเผาตัวตายที่จัตุรัสเทียนอันเหมิน” ซึ่งถูกวิพากษ์วิจารณ์โดยองค์กรพัฒนาการศึกษานานาชาติ (ซึ่งเป็น NGO) ว่าเป็นการจัดฉากของรัฐบาลเพื่อหลอกลวงประชาชน ในช่วงห้าปีที่ผ่านมา ไม่มีหนังสือพิมพ์หรือสถานีโทรทัศน์ใดของจีนแผ่นดินใหญ่ที่รายงานเรื่องจริงเกี่ยวกับฝ่าหลุนกงเลย

ประชาชนจีนนั้นเคยชินกับการรายงานข่าวเท็จเสียแล้ว ครั้งหนึ่งผู้รายงานข่าวอาวุโสคนหนึ่งของสำนักข่าวซินหัวพูดว่า “คุณเชื่อรายงานข่าวของซินหัวได้ยังไง” ประชาชนเปรียบสำนักข่าวของจีนว่าเป็นสุนัขรับใช้ของพรรคฯ ดังเช่นในบทเพลงพื้นบ้านตอนหนึ่งว่า “มันเป็นสุนัขที่พรรคเลี้ยงไว้ ฝ่าประตูพรรค มันจะกัดทุกคนที่พรรคบอกให้กัด และมันจะกัดตามจำนวนครั้งที่พรรคอยากให้กัด”

การศึกษา: ในประเทศจีนการศึกษาเป็นเครื่องมืออีกชนิดหนึ่งที่ใช้ในการควบคุมประชาชน จุดประสงค์ดั้งเดิมของการศึกษานั้นคือการพัฒนาปัญญาชนให้มีทั้งความรู้และวิจรรย์ญาณที่ถูกต้อง ความรู้หมายถึงความเข้าใจในข้อมูลข่าวสารและเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ ส่วนวิจรรย์ญาณหมายถึงกระบวนการวิเคราะห์ สืบสวน วิจรรย์ตัดสิน และลอกเลียนความรู้นั้นได้ รวมแล้วคือกระบวนการพัฒนาจิตใจคน ผู้ที่มีความรู้โดยปราศจากวิจรรย์ญาณที่ถูกต้องถือว่าเป็นแค่หนอนหนังสือ ไม่ใช่ปัญญาชนที่แท้จริงซึ่งมีจิตสำนึกต่อสังคม นี่ก็คือเหตุผลที่ว่าในประวัติศาสตร์จีน ปัญญาชนที่มีวิจรรย์ญาณที่ถูกต้อง(ไม่ใช่ผู้ที่มีเพียงความรู้)จึงได้รับการเคารพนับถืออย่างสูงส่ง แต่ภายใต้การควบคุมของพรรคคอมมิวนิสต์จีน ประเทศจีนเต็มไปด้วยปัญญาชนที่มีแต่ความรู้ แต่ไร้วิจรรย์ญาณ หรือเป็นผู้ที่ไม่กล้าใช้วิจรรย์ญาณ การศึกษาในโรงเรียนมุ่งแต่การสอนนักเรียนไม่ให้ทำในสิ่งที่พรรคไม่ต้องการให้ทำ ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ทุกโรงเรียนเริ่มสอนการเมืองและประวัติพรรคคอมมิวนิสต์จีนด้วยตำราเรียนแบบเดียวกันทั้งหมด ครูไม่เชื่อในเนื้อหาของตำราแต่ก็ต้องถูกบังคับด้วย“วินัย”ของพรรคให้สอนในสิ่งที่ขัดกับเจตนารมณ์ของตน นักเรียนก็ไม่เชื่อตำราหรือครูของตน แต่ก็ต้องจดจำทุกสิ่งในตำราเพื่อที่จะได้สอบผ่าน ไม่นานมานี้ คำถามเกี่ยวกับฝ่าหลุนกงถูกรวมอยู่ในการสอบประจำภาคและการสอบเข้าโรงเรียนมัธยมและมหาวิทยาลัย นักเรียนที่ไม่รู้คำตอบมาตรฐานจะไม่ได้คะแนนสูงพอที่จะเข้าโรงเรียนมัธยมหรือมหาวิทยาลัยที่ดี ถ้านักเรียนกล้าพูดความจริง เขาจะถูกขับออกจากโรงเรียนทันทีและสูญเสียโอกาสทางการศึกษาอย่างเป็นทางการ

ระบบของการศึกษาสาธารณะนั้น เนื่องจากอิทธิพลของหนังสือพิมพ์และเอกสารของรัฐ คำพูดหรือวลีที่มีชื่อเสียงจำนวนมากได้ถูกเผยแพร่ในลักษณะที่เป็นความจริง อย่างคำพูดของเหมา “เราควรสนับสนุนทุกสิ่งที่ศัตรูต่อต้าน และต่อต้านทุกสิ่งที่ศัตรูสนับสนุน” ผลด้านลบจึงแพร่กระจายอย่างกว้างขวาง เป็นพิษร้ายต่อใจคนและเข้าแทนที่ความเมตตา ทำลายหลักศีลธรรมในการใช้ชีวิตอย่างสันติและกลมกลืน

ในปี ค.ศ. 2004 ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของประเทศจีนได้วิเคราะห์การสำรวจที่จัดทำโดยเน็ตซินาของจีน ผลปรากฏว่าเยาวชนจีน 82.6 เปอร์เซ็นต์ เห็นด้วยกับการรังแกสตรี เด็ก และนักโทษในภาวะสงคราม ซึ่งเป็นที่

น่าตกใจมาก แต่มันได้สะท้อนทัศนคติของประชาชนจีน โดยเฉพาะคนยุคใหม่ที่ขาดความเข้าใจขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับแนวคิดทางวัฒนธรรมตามประเพณีดั้งเดิมที่ดั้งงาม หรือความเชื่อเกี่ยวกับมนุษยชาติกับจักรวาล

ในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2004 ชายคนหนึ่งไล่แทงเด็ก 28 คนอย่างบ้าคลั่งในเมืองซูโจวด้วยมีด ในวันที่ 20 เดือนเดียวกัน ชายคนหนึ่งในมณฑลซานตง ทำร้ายเด็กนักเรียนชั้นประถม 25 คน ด้วยมีด มีครูโรงเรียนประถมบางคนบังคับให้เด็กทำประทัดด้วยมือเพื่อหารายได้เข้าโรงเรียน เป็นเหตุให้เกิดระเบิดและนักเรียนเสียชีวิต

การนำนโยบายไปปฏิบัติ: ผู้นำพรรคคอมมิวนิสต์จีนมักจะใช้วิธีข่มขู่และบีบบังคับในการนำนโยบายของพวกเขาไปปฏิบัติ วิธีการหนึ่งที่พวกเขาใช้คือคำขู่ทางการเมือง เป็นเวลานานแล้วที่พรรคคอมมิวนิสต์จีนใช้จำนวนคำขู่ที่ตีตราไว้เป็นเกณฑ์ในการประเมินความสำเร็จทางการเมืองของคนคนหนึ่ง ในระหว่างการปฏิวัติวัฒนธรรม ภายในเวลาเพียงชั่วข้ามคืนเมืองปักกิ่งได้กลายเป็นทะเลโศกเศร้าสีแดงที่มีคำขู่ว่า “พวกคุณนิยมในพรรคคอมมิวนิสต์จงพินาศ” ในชนบทคำขู่นี้ถูกย่อด้วยการเหินแสมว่า “พรรคจงพินาศ”

เมื่อไม่นานมานี้ เพื่อที่จะส่งเสริมกฎหมายป่าไม้ สำนักงานป่าไม้แห่งรัฐและสถานีทั้งหมดของมัน รวมทั้งหน่วยพิทักษ์ป่า ได้ออกคำสั่งอย่างเข้มงวดเกี่ยวกับจำนวนคำขู่ที่เป็นจำนวนมาตรฐานที่จะต้องออกไป ถ้าทำไม่ได้ตามโควตาจะถือว่าไม่บรรลุภารกิจ ผลคือหน่วยงานท้องถิ่นของรัฐบาลได้ตีป้ายคำขู่จำนวนมาก รวมถึงป้าย “ใครเผาภูเขา ต้องติดคุก” ในการบริหารจัดการการคุมกำเนิดช่วงไม่กี่ปีมานี้ ถึงกับมีคำขู่ที่น่ากลัว เช่น “ถ้ามีหนึ่งคนที่ละเมิดกฎหมาย คนทั้งหมดบ้านจะถูกทำหมัน” หรือ “มีหลุมศพเพิ่มอีกหลุมดีกว่ามีเด็กเพิ่มอีกคน” หรือ “ถ้าผู้ชายที่ควรทำหมันไม่ทำหมัน บ้านของเขาจะถูกทำลาย ถ้าผู้หญิงที่ควรทำหมันไม่ทำหมัน วัวและที่นาของเธอจะถูกยึด” ยังมีคำขู่ที่ละเมิดสิทธิมนุษยชนและรัฐธรรมนูญอีกมากมาย เช่น “คุณจะได้นอนคุกฟรีนี้ ถ้าไม่จ่ายภาษีวันนี้”

คำขู่เป็นวิธีที่ใช้ในการโฆษณาชวนเชื่อ โดยวิธีที่ตรงไปตรงมาและทำซ้ำๆ ดังนั้นรัฐบาลจีนจึงมักใช้คำขู่เพื่อส่งเสริมความความคิด ความเชื่อ และตำแหน่งทางการเมืองเสมอ คำขู่ทางการเมืองสามารถมองได้ว่าเป็นคำพูดที่รัฐบาลบอกกับประชาชน อย่างไรก็ตาม ในคำขู่ส่งเสริมนโยบายของพรรคคอมมิวนิสต์จีน มันไม่ยากเลยที่ใครๆ จะรู้สึกได้ถึงแนวโน้มของความรุนแรงและความทารุณโหดร้าย

VIII. การล้างสมองทั่วประเทศและกลายเป็น “คุกทางใจ”

อาวุธที่ทรงประสิทธิภาพที่สุดของพรรคคอมมิวนิสต์จีนในการคงไว้ซึ่งการปกครองแบบทรราชย์ของมันคือระบบการควบคุมของมัน พรรคคอมมิวนิสต์จีนกำหนดให้พลเมืองทุกคนมีจิตเชื่อฟังโดยมีวิธีการเตรียมการไว้อย่างดี ไม่ว่าพรรคจะมีการกระทำที่ขัดแย้งกับตัวเองหรือมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายอย่างต่อเนื่องก็ไม่ใช่ไรตรอบใดที่มันยังสามารถเตรียมการอย่างเป็นระบบในการลิดรอนสิทธิมนุษยชนที่พึงได้ตามธรรมชาติของประชาชนไว้ได้อยู่ อิทธิพลของรัฐบาลในชุมชนต่างๆ นั้นมีอยู่ทั่วทุกหนแห่ง ทั้งในเมืองและชนบท พลเมืองจะถูกควบคุมโดยคณะกรรมการประจำถนน หรือคณะกรรมการประจำเขตการปกครองท้องถิ่น จนกระทั่งไม่นานมานี้ แม้แต่การแต่งงาน การหย่าร้างและการมีบุตร ยังต้องได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการเหล่านี้ อุดมการณ์พรรคฯ วิธีคิด การจัดองค์การ โครงสร้างทางสังคม กลไกการโฆษณาชวนเชื่อ และระบบบริหารจัดการ

ดำเนินการเพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายเผด็จการของมันเท่านั้น พรรคพยายามอย่างยิ่งที่จะควบคุมทุกความคิดและทุกการกระทำของทุกคนโดยผ่านระบบของรัฐ

ความป่าเถื่อนซึ่งพรรคคอมมิวนิสต์จีนใช้ในการควบคุมประชาชนนั้นไม่ได้จำกัดอยู่แค่การทำร้าย ทรมานทางร่างกายเท่านั้น พรรคยังบีบบังคับประชาชนให้สูญเสียความสามารถในการคิดอย่างเป็นอิสระ และทำให้พวกเขากลายเป็นคนที่เต็มไปด้วยความหวาดกลัว คอยแต่ปกป้องตนเอง ชี้อาชีพ ไม่กล้าที่จะพูดอะไรออกมา เป้าหมายการปกครองของพรรคคอมมิวนิสต์จีนคือการล้างสมองพลเมืองแต่ละคน เพื่อที่พวกเขาจะได้คิดและพูดเหมือนกับพรรคคอมมิวนิสต์จีน และทำในสิ่งที่มันส่งเสริมเท่านั้น

คำพูดของมันที่ว่า “นโยบายพรรคเหมือนกับดวงจันทร์ที่เปลี่ยนไปทุกๆ 15 วัน” ไม่ว่าพรรคจะเปลี่ยนนโยบายบ่อยเพียงไร ทุกคนในชาติจะต้องเดินตามอย่างใกล้ชิด เมื่อคุณถูกใช้เป็นวิธีในการทำร้ายผู้อื่น คุณต้องขอบคุณพรรคที่ยอมรับความเข้มแข็งของคุณ แต่เมื่อคุณเจ็บปวด คุณก็ต้องขอบคุณพรรคที่”สอนบทเรียนแก่คุณ” เมื่อคุณถูกเลือกปฏิบัติจากความผิดพลาด และพรรคได้แก้ไขให้ในภายหลัง คุณต้องขอบคุณพรรคที่ใจดี เปิดกว้าง และสามารถแก้ไขความผิดพลาดของมัน พรรคคอมมิวนิสต์จีนดำเนินการปกครองที่กดขี่ของมันโดยใช้การปราบปราม ตามด้วยการแก้ไขความผิดพลาด ครั้งแล้วครั้งเล่า เป็นวัฏจักรอย่างต่อเนื่อง

หลังจาก 55 ปี ของการปกครองแบบทรราชย์ พรรคคอมมิวนิสต์จีนได้กักขังจิตใจของชาติ และปิดล้อมมันไว้ในกรอบที่ควบคุมโดยพรรคคอมมิวนิสต์จีนเท่านั้น สำหรับบางคนที่คิดออกนอกกรอบนี้จะถูกมองว่าเป็นอาชญากร หลังการต่อสู้ดิ้นรนซ้ำแล้วซ้ำเล่า ความโง่เขลากลับถูกยกย่องว่าเป็นปัญญา ความขลาดกลัวเป็นหนทางของการอยู่รอด ในสังคมสมัยใหม่ที่มีอินเทอร์เน็ตเป็นกระแสหลักของการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร พรรคคอมมิวนิสต์จีนยังเรียกร้องให้ประชาชนมีวินัยต่อตนเอง โดยไม่ให้อ่านข่าวสารจากภายนอก หรือเข้าไปในเว็บที่มีคำว่า “สิทธิมนุษยชน” และ “ประชาธิปไตย”

การเคลื่อนไหวของพรรคคอมมิวนิสต์จีนในการล้างสมองประชาชนนั้นเป็นเรื่องน่าขัน อีกทั้งป่าเถื่อน และน่าเหยียดหยาม แต่กลับมีอยู่ทั่วทุกหนแห่ง มันได้บิดเบือนคุณค่าทางศีลธรรมและหลักการของสังคมจีน มันได้เขียนมาตรฐานด้านพฤติกรรมและวิถีชีวิตใหม่ของชาติขึ้นมา พรรคคอมมิวนิสต์จีนใช้การทรมานจิตใจและร่างกายคนอย่างต่อเนื่องในการเสริมความแข็งแกร่งให้กับอำนาจเบ็ดเสร็จของมันในการปกครองประเทศจีนด้วย”ศาสนาพรรคคอมมิวนิสต์จีน”ที่ปกคลุมโอบรอบทุกด้าน

บทสรุป

เหตุใดพรรคคอมมิวนิสต์จีนจึงต้องต่อสู้ไม่หยุดหย่อนเพื่อรักษาอำนาจของมันไว้ เหตุใดพรรคคอมมิวนิสต์จีนจึงเชื่อว่า ทรราชที่ยังมีชีวิต การต่อสู้ดิ้นรนจะไม่มีวันจบสิ้น เพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายของมัน พรรคคอมมิวนิสต์จีนก็ไม่รีรอที่จะฆ่าประชาชน หรือทำลายสิ่งแวดล้อมทางนิเวศวิทยา หรือไม่สนใจว่าเกษตรกรและชาวนานับล้านคนจะมีชีวิตอยู่อย่างแร้นแค้นเพียงไร

‘พรรคคอมมิวนิสต์จีนต้องผ่านการต่อสู้ดิ้นรนอย่างไม่รู้จบ’เป็นแนวคิดของลัทธิคอมมิวนิสต์หรือ คำตอบคือ “ไม่ใช่” หลักการหนึ่งของพรรคคอมมิวนิสต์คือการกำจัดกรรมสิทธิ์ส่วนบุคคล ซึ่งเป็นสิ่งที่พรรคคอมมิวนิสต์จีนพยายามทำเมื่อได้อำนาจมา พรรคคอมมิวนิสต์จีนเชื่อว่ากรรมสิทธิ์ส่วนบุคคลเป็นสาเหตุรากเหง้าของความชั่วร้ายทั้งปวง อย่างไรก็ตาม ภายหลังจากปฏิรูปเศรษฐกิจในช่วงปี ค.ศ.1980 ก็มีการอนุญาตให้มีกรรมสิทธิ์ส่วนบุคคลได้อีกครั้งในประเทศจีน ทั้งได้รับการคุ้มครองจากรัฐธรรมนูญด้วย เมื่อมองทะลุการโกหกของพรรค

คอมมิวนิสต์จีน ผู้คนก็จะมองเห็นได้อย่างชัดเจนว่าในช่วง 55 ปี ของการปกครอง พรรคคอมมิวนิสต์จีน เพียงแต่จัดฉากละครเกี่ยวกับการกระจายทรัพย์สินใหม่ หลังจากการกระจายทรัพย์สินหลายรอบนั้น พรรคคอมมิวนิสต์จีนก็ผันแปรทุนทรัพย์ของผู้อื่นไปเป็นทรัพย์สินสมบัติส่วนตัวของพวกเขาเอง

พรรคคอมมิวนิสต์จีนอ้างว่าตนเป็น “ผู้บุกเบิกของชนชั้นผู้ใช้แรงงาน” หน้าที่ของมันคือการกำจัดชนชั้นนายทุน อย่างไรก็ตาม ขณะนี้พรรคคอมมิวนิสต์จีนมีกฎหมายเฉพาะที่ยอมให้นายทุนเข้าร่วมกับพรรคได้อย่างชัดเจน สมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์จีนไม่เชื่อในพรรคฯและระบบคอมมิวนิสต์อีกต่อไปแล้ว และการคงอยู่ของมันเองก็ไม่มี ความชอบธรรม สิ่งที่เหลืออยู่ของพรรคคอมมิวนิสต์เป็นเพียงเปลือกที่ไร้เนื้อข้างในซึ่งตนได้กล่าวอ้างไว้

การต่อสู้ดิ้นรนอย่างยาวนานเพื่อรักษาสมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์ไว้ ปลอดภัยจากทฤษฎี(คอร์รัปชัน)ได้จริงหรือไม่จริงเลย 55 ปี หลังจากพรรคคอมมิวนิสต์จีนได้อำนาจมา ก็ยังคงมีการทฤษฎี(คอร์รัปชัน) ยักยอก การกระทำผิดกฎหมาย และการกระทำที่ทำลายชาติและประชาชน อย่างกว้างขวางในหมู่เจ้าหน้าที่พรรคคอมมิวนิสต์จีนทั่วประเทศ ไม่กี่ปีมานี้ประมาณว่าในหมู่เจ้าหน้าที่พรรคฯทั้งหมดที่มีอยู่ในประเทศจีนราว 20 ล้านคนนั้น มีอยู่ 8 ล้านคนที่เคยถูกสอบสวนและถูกลงโทษในความผิดเกี่ยวกับการทฤษฎี(คอร์รัปชัน) ในแต่ละปี ประชาชนประมาณ 1 ล้านคนได้ร้องเรียนต่อเจ้าหน้าที่ระดับสูงเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ที่ทฤษฎี(คอร์รัปชัน)แต่ไม่ถูกสอบสวน จากเดือนมกราคมจนถึงเดือนกันยายน ค.ศ.2004 สำนักงานการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของจีนได้สอบสวนกรณีการผ่านการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศอย่างผิดกฎหมายในธนาคาร 35 แห่งและบริษัทอีก 41 แห่ง พบว่ามีการโอนเงินอย่างผิดกฎหมาย 120 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ตามสถิติในไม่กี่ปีที่ผ่านมาเจ้าหน้าที่พรรคคอมมิวนิสต์จีนอย่างน้อย 4,000 คน ได้หนีออกจากประเทศจีนไปพร้อมกับเงินที่ยักยอกไว้ และเงินทุนที่พวกเขาขโมยไปจากรัฐ รวมแล้วเป็นหลายพันล้านดอลลาร์

การต่อสู้ดิ้นรนก่อให้เกิดการปรับปรุงการศึกษาและจิตสำนึกของประชาชนและทำให้ประชาชนใส่ใจในเรื่องของชาติได้หรือไม่ คำตอบยังคงเป็น “ไม่” ในประเทศจีนทุกวันนี้ การแสวงหาทางด้านวัตถุระบาดไปทั่วประชาชนกำลังสูญเสียคุณธรรมตามประเพณีเดิมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ เป็นเรื่องธรรมดาที่ประชาชนจะหลอกลวงญาติของตัวเองและโกงเพื่อน คนจีนจำนวนมากไม่ใส่ใจหรือไม่ก็ปฏิเสธที่จะพูดถึงเรื่องสำคัญหลายเรื่อง เช่นสิทธิมนุษยชน หรือการประหารชีวิตประหารฝ่ายหลุนกง การเก็บความคิดไว้กับตัวเองและเลือกที่จะไม่พูดความจริงได้กลายเป็นทักษะพื้นฐานของการอยู่รอดในประเทศจีน ในขณะที่เดียวกัน พรรคคอมมิวนิสต์จีนได้กระตุ้นอารมณ์ความรู้สึกของสาธารณชนทางด้านชาตินิยมในโอกาสต่างๆที่เอื้ออำนวย ยกตัวอย่างเช่น พรรคคอมมิวนิสต์จีนอาจจัดให้ประชาชนขว้างปาก้อนหิน ใส่สถานทูตสหรัฐอเมริกาและเผารธงชาติของสหรัฐอเมริกา ประชาชนจีนถูกปฏิบัติดังเช่นมวลชนที่ยอมทำตามคำสั่งหรือไม่ก็เป็นฝูงชนที่ใช้ความรุนแรง แต่ไม่เคยได้รับการปฏิบัติดังเช่นพลเมืองที่ได้รับการประกันทางด้านสิทธิมนุษยชนเลย การปรับปรุงด้านวัฒนธรรมนั้นเป็นพื้นฐานในการยกระดับจิตสำนึกของประชาชน หลักศีลธรรมของขงจื้อและเม้งจื้อได้สร้างมาตรฐานและหลักศีลธรรมไว้นับพันปี “ถ้าหลักศีลธรรมทั้งหมดนี้ถูกทอดทิ้ง ประชาชนก็ไม่มีแนวทางที่ดีให้ปฏิบัติตามและแยกแยะความดีกับความชั่วไม่ออก พวกเขาจะหลงทาง หลักธรรมจะถูกทำลาย”⁹

จุดประสงค์ของการต่อสู้ทางชนชั้นของพรรคคอมมิวนิสต์จีนคือการสร้างความปั่นป่วนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มันสามารถก่อตั้งตัวเองอย่างมั่นคงให้เป็นพรรคและศาสนาเดียวที่ปกครองประเทศจีน ใช้อุดมการณ์ของพรรคในการควบคุมประชาชนจีน สถาบันของรัฐบาล กองทัพ และสื่อสารมวลชนเป็นเครื่องมือที่พรรคคอมมิวนิสต์จีนใช้ปฏิบัติการความเป็นเผด็จการที่รุนแรงของมัน พรรคคอมมิวนิสต์จีนได้นำโรคที่ไม่อาจรักษา

ได้มาสู่ประเทศจีน พรรคคอมมิวนิสต์จีนเองก็ใกล้ถึงจุดจบ และการล่มสลายของพรรคคอมมิวนิสต์จีนก็เป็นสิ่ง
ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

บางคนกังวลว่าประเทศจะตกอยู่ในกบฏถ้าพรรคคอมมิวนิสต์จีนล่มสลาย ใครจะปกครองประเทศจีนแทน
พรรคคอมมิวนิสต์จีนล่ะ ในประวัติศาสตร์ 5,000 ปีของจีนนั้น ช่วงเวลาเพียง 55 ปีของการปกครองของพรรค
คอมมิวนิสต์จีนนั้นสั้นมาก ไม่ผิดอะไรกับเมฆที่ลอยผ่านไป แต่โชคไม่ดีที่ในช่วงเวลานั้นๆ ภายใน 50 ปีนี้
พรรคคอมมิวนิสต์จีนได้ทำลายความเชื่อและมาตรฐานตามประเพณีดั้งเดิมจนป็นี่ ทำลายหลักศีลธรรมและ
โครงสร้างสังคมที่มีมาแต่เดิม เปลี่ยนความรักและความเอื้ออาทรในหมู่มนุษย์ให้กลายเป็นการต่อสู้ดิ้นรนและ
ความเกลียดชัง แทนที่ความเคารพยำเกรงในสวรรค์ โลกและธรรมชาติ ด้วยความอหังการโดยให้ “มนุษย์
เอาชนะธรรมชาติ” ด้วยปฏิบัติการทำลายล้างครั้งแล้วครั้งเล่า พรรคได้ทำลายสังคม ศีลธรรม รวมทั้งระบบ
นิเวศน์ ทำให้ชาติจีนตกอยู่ในสภาวะวิกฤตอย่างมาก

ในประวัติศาสตร์จีน ผู้นำที่มีจิตใจดีงามทุกคนล้วนมองว่าหน้าที่ของรัฐคือการทำความรัก ให้การเลี้ยงดู และ
ให้การศึกษาแก่ประชาชน ธรรมชาติของมนุษย์นั้นมีความมุ่งหวังที่แรงกล้าต่อความดีงาม ส่วนบทบาทของรัฐ
คือการนำศักยภาพของมนุษย์ที่แฝงอยู่นี้ออกมา เม่งจื๊อกล่าวว่า “นี่คือทางของประชาชน ผู้ที่มีวิธีในการให้
กำลังใจอย่างสม่ำเสมอจะมีจิตใจที่มั่นคง ผู้ที่ปราศจากวิธีที่สม่ำเสมอมีใจไม่มั่นคง”¹⁰ การศึกษาที่ไม่รู้เรื่อง
จะไม่มีประสิทธิผล ผู้นำที่เป็นทรราชย์ที่ไม่มีความรักให้กับประชาชนแต่กลับเข่นฆ่าผู้บริสุทธิ์ ย่อมถูกประชาชน
จีนเกลียดชัง

ในประวัติศาสตร์ 5000 ปีของจีนนั้น มีผู้นำที่ดีงามหลายคน เช่น จักรพรรดิเหยาและจักรพรรดิซุนในยุค
โบราณ จักรพรรดิเหวินและจักรพรรดิอู่ของราชวงศ์โจว จักรพรรดิเหวินและจักรพรรดิจิงแห่งราชวงศ์ฮั่น
จักรพรรดิถังไท่จงแห่งราชวงศ์ถัง และจักรพรรดิคังซีและจักรพรรดิเจี้ยนหลงแห่งราชวงศ์ชิง ความรุ่งเรืองใน
ราชวงศ์ต่างๆ เหล่านี้ล้วนเกิดจากผู้นำที่ปฏิบัติตามหนทางแห่งฟ้าและเดินทางสายกลาง และพยายามอย่างยิ่ง
เพื่อให้ได้มาซึ่งสันติภาพและความมั่นคง คุณลักษณะของผู้นำที่ดีคือการใช้ประโยชน์จากคนที่มีคุณธรรมและมี
ความสามารถ เปิดใจกว้างต่อความคิดเห็นที่แตกต่าง ส่งเสริมความยุติธรรมและสันติ และให้ในสิ่งที่ประชาชน
ต้องการ ด้วยเหตุนี้ปวงชนจะเชื่อฟังกฎหมาย รักษาพฤติกรรมที่ถูกต้อง มีชีวิตที่เป็นสุข และทำการงานอย่างมี
ประสิทธิภาพ

เมื่อมองดูเรื่องทางโลก เรามักถามว่าใครเป็นผู้กำหนดว่ารัฐจะรุ่งเรืองหรือดับสูญ แม้เราจะรู้ดีว่าการเจริญ
และการเสื่อมถอยของชาตินั้นมีเหตุผลของมัน เมื่อพรรคคอมมิวนิสต์จีนจากไปแล้ว เราสามารถคาดได้ว่า
สันติภาพและความกลมเกลียวจะกลับมาสู่ประเทศจีนใหม่ ผู้คนจะมีสัจจะ มีความเมตตา ถ่อมตัว และอดทน
ชาติจะหวังไปในความต้องการพื้นฐานของประชาชนและทุกอาชีพจะเจริญรุ่งเรือง